

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 632/2017
24.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., чији је пуномоћник Енике Вег, адвокат из ..., против туженог ДД из ..., чији је пуномоћник Миодраг Војновић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду и решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3006/16 од 22.11.2016. године, у седници одржаној 24.05.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3006/16 од 22.11.2016. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

Образложење

Међупресудом Основног суда у Новом Саду П1 430/16 од 17.06.2016. године, поништени су анекси уговора о раду наведени у изреци пресуде који су закључени између тужилаца и туженог. Обавезан је тужени да тужиоце премести на радна места – послове који одговарају врсти и степену њихове стручне спреме у другу организациону јединицу. Поништена су решења туженог наведена у изреци пресуде којима су отказани уговори о раду тужиоцима те је обавезан тужени да их врати на послове који одговарају врсти и степену њихове стручне спреме и радном искуству код туженог, да тужиоце почев од дана престанка радног односа пријави са тим датумом код надлежних органа Републичког фодна за пензијско и инвалидско осигурање и уредно попуни њихове радне књижице. Истом пресудом одлучено је да се застаје са расправљањем о тужбеном захтеву за накнду штете због изгубљене зараде до правноснажности међупресуде, као и да ће се о трошковима поступка одлучити накнадно.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3006/16 од 22.11.2016. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена међупресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиоци су дали одговор на ревизију.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Основано се ревизијом указује да је о захтеву тужиоца у побијаном делу првостепени суд требало да одлучи делимичном пресудом, применом чл. 346. ст.1. ЗПП, међутим та повреда поступка није утицала на законитост побијане пресуде, а сагласно чл. 407. ст. 1. ЗПП, не може бити ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су били у радном односу на неодређено време код туженог и то тужилац АА на основу уговора о раду од 01.06.2006. године, тужилац ББ на основу уговора о раду од 01.06.2006. године, тужилац ВВ на основу уговора о раду од 29.02.2008. године и тужилац ГГ на основу уговора о раду од 01.02.2009. године. Сви тужиоци су обављали послове продавца. Тужиоци су премештени на друге послове и то тужилац АА дана 25.05.2011. године на послове продавац-касир ..., тужилац ББ дана 20.09.2012. године на послове продавац-касир, ..., тужилац ВВ на послове пословође, ... и тужилац ГГ дана 01.03.2012. године на послове продавац-касир, Тужиоцима је тужени дана 03.06.2013.године понудио закључење анекса уговора о раду за обављање послова самосталног референта за подршку у пословним процесима, У понуди за закључење анекса уговора о раду тужени се позвао на одредбе члана 171. став 1. тачка 1. и 5. Закона о раду и то ради премештаја на други одговарајући посао, због потребе процеса организације рада, као и корекције зараде због усклађивање исте са зарадом која је предвиђена на пословима на које се запослени распоређује радним местом на које се премешта. Тужиоци су прихватили наведену понуду и са туженим закључили дана 03.06.2013. године анексе уговора о раду којима је утврђено да ће обављати послове радног места самостални референт за подршку у пословним процесима ..., да ће се анекс примењивати од 01.07.2013. године, да је радно место тужилаца ..., као и колико износи основна месечна бруто зарада за пуно радно време и стандардни учинак. Након премештаја на наведене послове на основу анекса уговора о раду од 03.06.2013. године, тужиоци су свакодневно долазили на посао, остајали на послу пуно радно време, а нису добијали никакве радне задатке. Након распоређивања тужилаца на послове према наведеним закљученим анексима уговора о раду из јуна 2013. године, 269. изменом и допуном Правилника о организацији и систематизацији послова код туженог од 30.07.2013. године су укинута радна места у ..., између осталих и радна места продавца-касира, тужиоца горива и пословође. Дана 24.07.2013. године генерални директор туженог је донео Одлуку о покретању поступка утврђивања вишка запослених услед организационих промена чији је

саставни део Предлог програма решавања вишка запослених, у коме су наведени разлози престанка потребе за радом запослених, као и да постоји потреба да тужени изврши реорганизацију појединих организационих јединица што за последицу има укидање одређених послова систематизованих актом о организацији послова и укидање ... у којој су распоређени тужиоци анексима уговорао раду од 03.06.2013. године. Тужени је Предлог програма решавања вишка запослених доставио на мишљење НСЗ Филијала ... и репрезентативним синдикатима код туженог. Дана 23.09.2013. године Одбор директора туженог је донео Одлуку о доношењу Програма решавања вишка запослених услед организационих промена код туженог. Изменом и допуном Правилника о организацији и систематизацији послова код туженог (355.) од 02.10.2013. године који је ступио на снагу 10.10.2013. године, укинута је организациона јединица и радна места у ..., а међу њима и радна места на која су тужиоци распоређени анекским уговором о раду из јуна 2013. године. Дана 11.10.2013. године тужени је донео решења којима је тужиоцима отказао уговор о раду са пратећим анексима због престанка потребе за њиховим радом, услед организационих промена, стим да им је радни однос престао закључно са 15.10.2013. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су усвојили тужбени захтев и поништили анексе уговора о раду и решења о отказу.

Према члану 171. став 1. тачка 1. Закону о раду, послодавац може запосленом да понуди измену уговорених услова рада – анекс уговора о раду ради премештаја на други одговарајући посао због потреба процеса и организације рада. Одговарајућим послом у смислу става 1. тачка 1. овог члана сматра се посао за чије се обављање захтева иста врста и степен стручне спреме који су утврђени уговором о раду. По члану 172. истог закона, послодавац је дужан да уз понуду за закључивање анекса уговора запосленом у писменом облику достави и разлоге за понуду, рок у коме запослени треба да се изјасни о понуди и правне последице које могу да настану одбијањем понуде. По члану 179. тачка 9. Закона о раду запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

У конкретном случају, нису били испуњени услови за закључење анекса уговора о раду.

Према понуди за закључење анекса уговора о раду од 03.06.2013. године: "понуда се нуди из разлога који је предвиђен чл. 171. став 1. тачка 1. и 5. Закона о раду РС и то ради премештаја на други одговарајући посао, због потребе процеса и организације рада, као и корекције зараде...". Овако састављена понуда не садржи разлоге за понуду из цитиране законске одредбе. Употреба израза "потребе процеса и организације рада" је сувише уопштена и из ње се не може закључити о каквој организацији или процесу је реч ако то није образложено. Поред тога што недостаје основни елемент за закључење анекса, анекс је недозвољен и из још једног разлога – извршено је распоређивање на непостојеће радно место. Распоређивање на радно место које је затим укинута представља

злоупотребу права послодавца које су нижестепени судови правилно санкционисали.

Пошто је утврђено да су анекси уговора о раду ништави, незаконите су и оспорене одлуке о отказу уговора о раду донете применом чл.179. ст.1. тачка 9. Закона о раду („Сл.гласник РС“ бр. 24/05), а због укидања Службе у којој су тужиоци распоређени на рад незаконитим анексима уговора о раду. Суд је ценио наводе ревизије којима се у суштини понављају жалбени разлози, који су у побијаној пресуди правилно оцењени као неосновани, уз разлоге које прихвата и овај суд.

Стоји и чињеница која се истиче у ревизији да су радна места, односно послови које су тужиоци обављали пре закључених анекса уговора о раду укинута, али то је учињено након закључених анекса уговора о раду, у којима то није наведено као разлог премештаја тужилаца на друге послове, тако да је накнадно истицање те чињенице без значаја.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Тужиоцима, у смислу члана 154. ЗПП, не припадају трошкови за састав одговора на ревизију, јер исти нису били нужни за вођење парнице.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић